

HIMAGSIK

Rebolusyonaryong Pahayagan ng Gitnang Luzon

Taon XXIX

ESPESYAL NA ISYU

Disyembre 26, 2003

MASIKHAY NA IPATUPAD ANG TATLONG-TAONG PROGRAMA NG PARTIDO! KAMTIN ANG MGA TARGET AT ITAKWIL ANG KONSERBASTISMO!

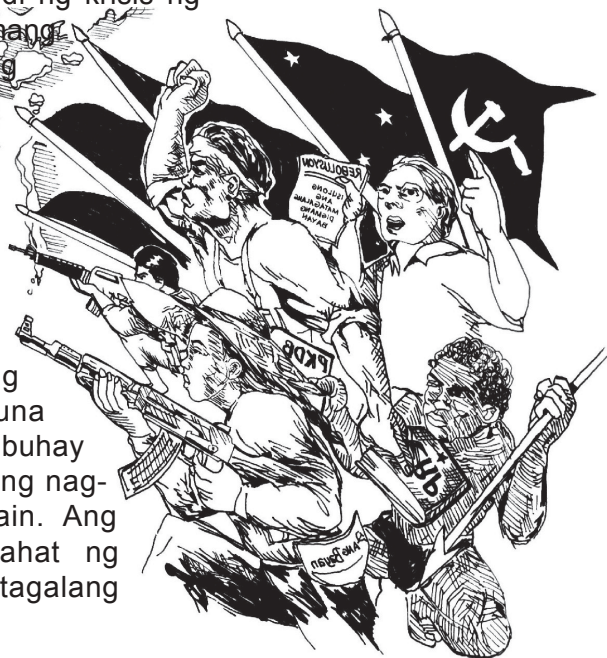

Pahayag ng Komiteng Rehiyon-Gitnang Luzon
sa ika-35 anibersaryo ng Muling Pagkakatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas
(Marxismo-Leninismo-Maoismo)
Disyembre 26, 2003

Kaisa ng lahat ng mga kasama at ng buong sambayanan, buong galak na ipinagdiriwang ng lahat ng kadre at kasapi ng Partido, ng mga upisyal at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan at ng rebolusyonaryong mamamayan sa Gitnang Luzon ang ika-35 anibersaryo ng muling pagkakatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas. Tatlungpu't limang taon ng mahirap na pakikibaka ang pinamunuan na ng Partido sa pagsusulong ng demokratikong rebolusyong bayan. Kung kinakailangan ng tatlungpu't limang taon pa para makamit ang tagumpay, handa pa rin ang Partido na pamunuan ito, gayundin ang susunod na sosyalistang rebolusyon. Sa loob at labas ng bansa, mainam ang kalagayan sa pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Napakatindi ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at ng lokal na sistemang malapyudal at malakolonyal. Ang panahon ay nasa panig ng mga rebolusyonaryo.

Sa okasyon ng anibersaryo ng ating muling pagkakatatag, ang Partido ay nagpupugay sa lahat ng kadre at kasapi nito, mga Komunistang walang sawa at di-makasariling nag-aalay ng kanilang panahon at buhay para sa sambayanan at sa rebolusyon.

Nagpupugay tayo laluna, sa lahat ng rebolusyonaryong martir na pumanaw sa taong ito gayundin sa iba pang nauna sa kanila. Napanday sa mahirap na pakikibaka noong nabubuhay pa, silang mga bayani ng masa ay walang pag-aatubiling nag-alay ng buhay para isulong ang rebolusyonaryong adhikain. Ang kanilang rebolusyonaryong halimbawa ay inspirasyon ng lahat ng kasama para sa masikhay na paggawa at mahirap at matagalang pakikibaka.

Mainam na kalagayan para sa pagrerebolusyon

Matinding krisis ng sistemang kapitalista sa US at sa buong daigdig.

Hindi makaahun-ahon sa krisis ng sobrang produksyon ang pandaigdigang sistemang kapitalista. Ang lahat ng tatlong sentro ng kapitalistang sistema, ang US, European Union at Japan, ay nasa krisis.

Krisis ang nagtutulak sa imperyalismong US, ang numero unong imperyalistang kapangyarihan, para lalong pataasin ang produksyong militar, mang-agaw ng teritoryo at palawakin ang nasasakupan, at mabangis na maglunsad ng mga gerang agresyon. Krisis ang nagtutulak sa US para maging numero unong terorista ng daigdig.

Ang badyet sa depensa ng US ay dramatikong umakyat mula USD 280 bilyon noong 2001 tungong USD 329 bilyon noong 2002 at USD 380 bilyon nitong 2003, dalawang ulit na mas malaki kaysa sa pinagkombinang badyet ng mga bansa sa Europe na kasama nito sa NATO (North Atlantic Treaty Organization). May daan-daang base militar ang US sa ibayong dagat kung saan bago ang gera sa Iraq ay nakaistasyon ang higit sa sangkapat ng 1 milyon (o 254,783) na mga tropang Amerikano. Ngayon ay may karagdagang 148,000 tropang Amerikano na tumatayong pwersang okupasyon sa Iraq.

Sa pamamagitan ng mga gerang agresyon, hawak na ngayon ng US ang dating Yugoslavia, ang Afghanistan at ang Iraq. Hindi “terorismo” at hindi “mga sandata para sa maramihang pangwawasak” (*weapons of mass destruction*) ang dahilan ng gera sa Afghanistan at Iraq kundi langis, *natural gas* at iba pang yaman, at dominasyon sa pulitika at militar ng US.

Malinaw na ngayon na ang US ang nagpakana sa pambobomba sa World Trade Center noong Setyembre 11, 2001. Ito ang ginamit na dahilan para maglunsad ang US ng “pandaigdigang gera laban sa terorismo” at manalakay sa Afghanistan at Iraq. May malinaw na ebidensya na matagal pa ang 9/11, alam na ng mga ahensya sa paniktik ng US at kaibigan nilang mga gubyrno ang teroristang plano. Hindi bababa sa lima sa 19 na

hijacker ang minamanmanan na ng mga ahente sa paniktik ng US ngunit wala pa ring ginawang kontra-aksyon para mapigil ang pakana. May malinaw ring ebidensya na bago ang 9/11, isang kabal (maliit na grupong konspiratoryal) ng mga “bagong konserbatibo” (*neo-conservatives*) ang naglunsad ng Proyekto para sa Bagong Siglong Amerikano (*Project for a New American Century*) na nag-ahita para sa isang oportunidad na magamit ng US ang nakakalulang pwersang militar nito, ipakita ang “walang makahahamong” superyoridad at kontrolin ang estratehikong mga rekurso ng daigdig. Ang bagong-konserbatibong pangarap nila ay palaganapin ang “demokrasya” at “malayang pamilihan” sa ilalim ng Pax Amerikana. Ang matataas na upisyal at lihim na operatiba ng Central Intelligence Agency (CIA) ng US ay matagal nang nakikipagkutsabahan kina Osama bin Laden at kanyang mga tagasunod mula pa noong mga kampanyang anti-Sobyet ng dekadang 1980. Ang mga pamilyang Bush at bin Laden ay malalapit na magkakaibigan at magkakasamang-mamumuhunan sa Grupong Carlyle.

Malalaki ang gantimpala ng US mula sa mga gerang agresyon nito. Sa pananakop sa Afghanistan, pinahigpit ng US ang kontrol sa mga pinagmumulan ng langis at gas sa Central Asia at Caspian Sea. Sa pananakop naman sa Iraq, hawak na ngayon ng US ang ikalawa sa pinakamalalaking reserba ng langis sa buong daigdig at higit kailanman ay nakakuha ng mas malaking kontrol sa OPEC (Organization of Petroleum Exporting Countries). Sa mga transaksyon sa langis, mas tumatag ang tayo ng dolyar ng US kumpara sa euro ng European Union. Ang mga base militar ngayon ng US sa Iraq ay nasa mismong pusod ng rehiyong Gitnang Silangan. Pilit pinasusunod ng US ang mamamayang Palestino at Arabo sa mga dikta nito at ng Israel.

Ngunit hindi maamong tinatanggap ng mamamayang Iraqi ang agresyon ng US. Magiting silang naglulunsad ng digma para sa pambansang pagpapalaya.

Mismong ang kumander ng mga tropang Amerikano sa Iraq ang umaming araw-araw ay hindi bababa sa 35 ang atakeng tinatanggap ng mga tropang Amerikano. Mula Mayo 2003 pagkatapos ng gera noong Marso-Abril ay higit 400 nang tropang Amerikano ang namamatay rito, hindi pa kasama ang tropa ng ibang bansang kakampi ng US na

nasa Iraq din. Sa isang *rocket attack* ng mga gerilyang Iraqi sa Baghdad noong Oktubre ay muntik pang mapatay si US Undersecretary for Defense Paul Wolfowitz.

Gumagastos ang US ng USD 4 bilyon kada buwan para sa okupasyon ng Iraq. Noong Abril 2003 ay USD 79 bilyon ng perang publiko sa US ang inilaan sa gera. Nangingi pa si Bush ng dagdag na USD 87 bilyon. Napakalaki ng halaga sa buhay at rekurso ng okupasyon sa Iraq at kitang-kita na nahulog ang US sa isang kumunoy na sarili nitong gawa.

Walang indikasyon na nakakaahon sa krisis ang ekonomyang US na bumagal at tinamaan ng resesyon mula pa noong taong 2001 at nagpapatuloy hanggang ngayon. Ang depisit sa kalakalan ng US ay aabot sa anim na porsyento ng GDP: tanyang ito'y aabot sa USD 623 bilyon sa taong 2004. Ang depisit sa badyet sa taong ito at sa susunod na taon ay aabot ng 5% ng GDP; sa dekadang magtatapos sa 2013, ang tanyang magiging depisit sa badyet ay mula USD 1,800 bilyon (1.8 trilyong dolyar) hanggang USD 4,000 bilyon (4 trilyong dolyar).

Umaasa ang US sa dayuhang kapital para pinansyahan ang mga depisit nito sa kalakalan at sa badyet. Kailangan nitong mangutang ng USD 1.3 bilyon kada araw para pinansyahan ang depisit nito sa kalakalan. Ang netong dayuhang utang ng US ngayon ay USD 3,000 bilyon (o 3 trilyong dolyar, na 30% ng GDP) at patuloy pa itong lumalaki. Samantala, ang tuwirang dayuhang pamumuhunan (foreign direct investments o FDI) sa US ay bumagsak mula USD 300 bilyon noong taong 2000 patungong kulang sa USD 50 bilyon noong 2002.

Sa loob lamang ng dalawang taon mula sa resesyon ng 2001, umabot sa 6.4 % ang tantos ng kawalang hanapbuhay sa US (pinakamataas mula 1994): 2.5 milyon na ang nawalan ng trabaho. Dito ay 700,000 ang nawalan ng trabaho noong nakaraang taon.

Nasa krisis din ang dalawa pang sentro ng kapitalistang sistema, ang Japan at ang European Union (kabilang ang Germany na pangunahing imperyalistang kapangyarihan sa EU). Maglalabing-apat na taon nang problemado ang ekonomyang Hapon. Nababalaho ang ekonomya ng European Union. Mataas lamang ng kaunti sa zero ang tantos ng paglago ng ekonomya sa EU at inaasahan ang negatibong tantos ng paglago ng ekonomya sa taong ito.

Dahil sa krisis, umiigting ang tunggalian ng US, European Union at Japan at ng iba pang imperyalistang kapangyarihan. Kitang-kitang ito sa katatapos na gera sa Iraq kung saan mariing tinutulan ng France, Germany at Russia ang planong pananalakay ng US.

Ang lider ngayon ng gubyrno sa Germany, si Schroder, ay nanalo sa eleksyon batay sa plataporma ng oposisyon sa gera ng US sa Iraq. Inihalintulad pa ng isang ministro ng Germany si Bush sa pasistang si Hitler. Tumanggi ang France at Germany sa iskemang US na ipabalikat ang gastos sa okupasyon ng Iraq sa maraming bansa habang sinusolo naman nito ang materyal na pakinabang. Sa "koalisyon ng mga sumasang-ayon" (*coalition of the willing*), bukod sa US ay tanging ang Great Britain, Italy, Australia at Pilipinas ang nagpadala ng mga tropang militar sa Iraq. Umatras ang Turkey at patuloy na nagdadalawang-isip ang Japan.

Nagpapatuloy ang ribalan sa kalakalan at ang proteksyunismo ng tatlong sentro ng sistemang kapitalista.

Dumarami ang mga isyung di pinagkakasunduan ng US at EU gaya ng unilateral na pagtanggig ng US sa Kyoto Accord ukol sa *global warming*, sa borador na kasunduan ukol sa *biological weapons*, sa pagtanggig ng US na pirmahan ang Comprehensive Test Ban Treaty at ang Land Mine Treaty, pagtanggig sa International Criminal Court, at paggigiit ng US na magtayo ng Nuclear Missile Defense sa kabila ng pagbabawal sa mga *nuclear missiles* noon pang 1972.

May iringan din ukol sa mga batas na ginawa ng US na nais magparusa sa mga dayuhang korporasyong mamumuhunan sa Libya at Cuba. Hindi ito pinansin ng mga kumpanyang Hapon at Europeo

na namuhunan pa rin sa mga bayang ito. Nagresulta ito sa malaking pagkalugi ng US.

Namumuo rin ang banggaan ng US at European Union sa isyu ng *genetically modified* na mga pananim at produkto, na mahigpit na itinutulak ng una at tinututulan naman ng huli.

Sa ribalan nito sa US, pinag-iibayo ng European Union ang pagtatayo ng isang makapangyarihang nagkakaisang Europe na may malaki at makapangyarihang ekonomya, komon na salapi (ang euro), komon na patakarang panlabas, komon na Patakarang Seguridad at Depensang Europeo (European Security and Defense Policy o ESDP) at isang pinagsanib na Military Industrial Complex.

Habang bukambibig na nangangako ng katapatan at pakikipagtulungan sa NATO, balak ng European Union na magbuo ng sa esensya ay isang independyente, unipikadong pwersang militar sa Europe. Ito ay kabibilangan ng may 60,000 Rapid Reaction Force (RRF) na may 400 sasakyang panghimpapawid at 100 barko, at kayang imobilisa sa loob lamang ng isang buwan. Ang ganitong plano ay pinagkasunduan sa isang pulong sa Brussels ng mga Ministro sa mga Usaping Panlabas at Depensa ng European Union noong Nobyembre, 2001 at muling pinagtibay sa Pulong sa Nice (Nice Summit). Mangyari pa, ang ganitong plano ay tinututulan ng US.

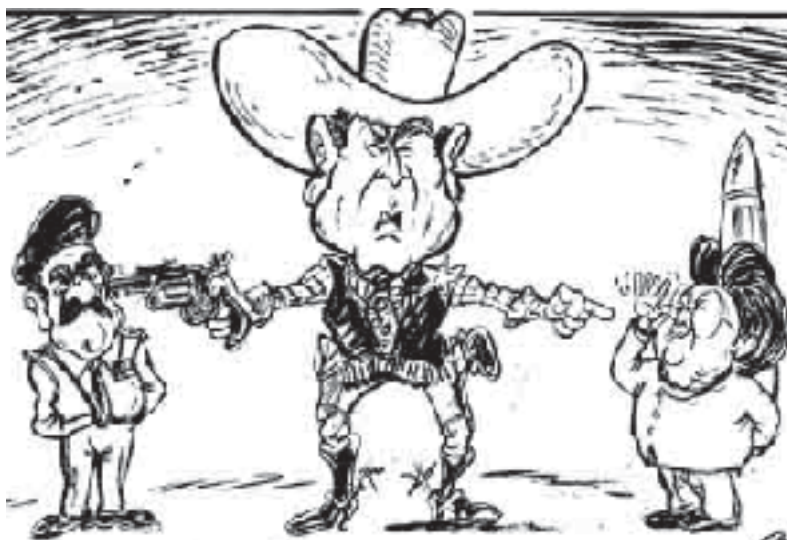
Bagamat sa kalahatan ay sama-samang nagsasamantala at nang-aapi sa mamamayan ng daigdig at lumalaban sa mga rebolusyonaryong pwersa, pinatatalim ng krisis ang tunggalian ng mga imperyalista. Mali ang teorya ng kolektibong imperyalismo na ipinangangalandakan ng mga oportunista. Ang teoryang ito ay bagong bihis lamang na teorya ng ultra-imperyalismo ni Kautsky. Maling sabihin na hindi na nagtutunggali ang mga imperyalista, na ang interes na lamang nila ay sama-samang pagharian ang mamamayan ng daigdig, at kaya nilang lutasin ang mga problema ng sistemang imperyalista. Ang tunay na solusyon sa krisis at mga problemang dulot ng imperyalismo ay ang proletaryong rebolusyon at pagtatayo ng sosyalismo. Ang imperyalismo ang

pinakamataas at pinakahuling yugto ng kapitalismo. Tayo ay nasa era pa rin ng imperyalismo at proletaryong rebolusyon. Dapat pamunuan ng proletaryado sa pamamagitan ng partidong Marxista-Leninista nito ang armadong rebolusyon laban sa reaksyunaryong mga uri sa sari-sariling bayan, anuman ang istorikong mga sirkunstansya at kalagayang inabot nito. Sa mga bayang malakolonyal at malapyudal gaya ng Pilipinas, ito ay nangangahulugan ng pagsusulong ng bagong demokratikong rebolusyon para ibagsak ang imperyalismo at pyudalismo, at kasunod na pagsusulong ng sosyalistang rebolusyon.

Umiigting din ang kontradiksyon sa pagitan ng imperyalismo at proletaryado sa mga bayang imperyalista. Sa pagtindi ng krisis ay milyong manggagawa ang nawawalan ng trabaho at nasasadlak sa walang kapantay na kahirapan. Kinakaladkad rin sila ng mga imperyalista sa di makatarungang mga gera.

Lango sa tagumpay ng *high-tech* na gerang agresyon sa Afghanistan at Iraq, ginigipit naman ngayon ng US ang Iran, Syria at ang Demokratikong Republikang Bayan ng Korea. Pinag-iinitan ng US ang Iran na nakapagitan sa Iraq at Afghanistan, na parehong hawak na ng US ngayon. Gusto ng US na buo nang makontrol ang mga bayang ito na mayaman sa langis at iba pang rekurso. Binabantaan nito ang Syria at Iran na mapapagaya sa Iraq kung hindi lubusang magiging sunud-sunuran sa US. Binansagan nitong "angkla ng kasamaan" (*axis of evil*) ang Iraq, Iran at Demokratikong Republikang Bayan ng Korea. Sa iba't ibang paraan ay ginigipit din ng US ang Libya, Cuba at ang Republikang Bayan ng Tsina. Umiigting ang kontradiksyon ng imperyalismo at ng mga bayang naggigiit ng kanilang pambansang kasarinlan.

Pinakamaigting ang kontradiksyon sa pagitan ng imperyalismo at ng inaaping mamamayan ng daigdig, laluna yaong nasa Asya, Africa at Latin America. Sa mga bayang ito, pinanatili ng imperyalismo ang sistema ng ekonomyang kinatatangian ng eksport ng murang hilaw na materyales na sa kalakhan ay

agrikultural, kuhanan ng sobra-sobrang tubo (*superprofits*) at pinipiga sa pamamagitan ng mga utang na sapilitang pinababayaran. Nang magkaroon ng sobrang produksyon at bumagsak ang presyo ng mga produktong agrikultural noong papatapos ang dekadang 1970, lalong namroblema ang kanilang ekonomya. Lumala pa ang kalagayan nang bahain ng mga imported na produkto sa ilalim ng patakaran ng globalisasyon ng “malayang pamilihan” mula pa noong dekadang 1980. Mas nabaon sila sa utang at lalong nasadlak sa kahirapan ang mamamayan. Kaya naman sumusulong ang armadong rebolusyon sa mga bayan sa Ikatlong Daigdig na kinabibilangan ng Pilipinas, Nepal, India, Turkey, Palestine, Columbia, Venezuela, Iran, Peru at iba pa. Sa Seattle, sa Doha at sa Cancun ay nilabanan ng mga maralita at mahihinang bansa ang maka-imperyalistang mga patakarang ipinatutupad ng WTO.

Umiigting ang mga mayor na kontradiksyon ngayon sa daigdig: yaong sa pagitan ng imperyalismo at inaaping mamamayan, sa pagitan ng imperyalismo at mga gubyernong naggigiit ng kanilang kasarinlan, sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan at yaong sa pagitan ng mga imperyalista at proletaryado sa mga imperyalistang bayan.

Sa gerang agresyon sa Afghanistan at Iraq, sa pakikipagsabwatan sa Israel sa pangangatay sa Palestine, sa panggigipit sa Syria, Iran at Libya ay nagdeklara ang US ng gera sa buong mamamayang Arabo at mga naniniwala sa Islam. Maaasahan ang marami pang hambalos sa US sa iba’t ibang dako ng daigdig sa hinaharap.

Determinado ang mamamayang Pilipino at rebolusyonaryong mga pwersa nito na pagbayarin ang imperyalismong US na pumatay sa 1.5 milyong Pilipino sa gerang agresyon nito noong 1899 at sa mga kampanya nito sa pasipikasyon hanggang 1913. Araw-araw pa itong pumapatay at namiminsala dahil sa dulot na kahirapan. Determinado ang mamamayang Pilipino na wakasan ang higit sa isang siglo nang pagsasamantala at pang-aapi ng imperyalismong US.

Matinding krisis ng sistemang malapyudal at malakolonyal sa Pilipinas.

Ang ugat ng kahirapan ng mamayang Pilipino at ang krisis sa pulitikang bumabayo sa lipunan ay ang pangingibabaw sa bansa ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo. Magkakasamang pinagsasamantalahan at inaapi ng imperyalismong US at mga lokal na reaksiyunaryong

uring panginoong maylupa at malaking burgesya komprador ang mamayang Pilipino. Pamalagiang nasa krisis ang sistema ng malakolonyal at malapyudal at ito’y pinalalala pa ng matinding krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista.

Ang ekonomyang Pilipino ay hindi industriyalisado

bagkus ay agraryo, malapyudal at atrasado. Wala itong mga batayang industriya: walang mabigat na industriya ng bakal, langis at pagmimina, industriya ng *capital goods* (mga makinang nakagagawa ng makina), at batayang industriyang metal at kemikal. Sa limitadong manupaktura, imported ang lahat ng makina, kalakhan ng materyales at komponent. Imported rin ang limitadong mga gamit pangsakahan gaya ng mga *hand tractor*, bulldoser, *rotovator* at *thresher*. Tampok sa ekonomya ang di pantay na kalakalan sa mga imperyalista, kung saan nagbebenta ang Pilipinas ng murang hilaw na materyales samantalang bumibili naman ng mahal na yaring produkto. Kaya laging may depisit sa kalakalan at sa bayaran, at kailangang laging mangutang para ito ay mapunuan. Ang depisit sa kalakalan ay lumobo sa USD 1.1 bilyon mula sa USD 71 milyon noong nakaraang taon. Ang depisit sa balanse ng bayaran ay USD 512 milyon. Ang dayuhang utang ay lumobo sa USD 55.8 bilyon nitong Marso 2003 mula sa USD 53.9 bilyon noong 2002. Ito ay lumalaki nang P 54.2 milyon kada araw o P1.3 bilyon kada buwan. Sa susunod na taon, higit sa kalahati ng badyet ng gubyerno o P542.2 bilyon ang ilalaan sa pagbabayad ng utang. Ang Pilipinas ang siya na ngayong ikatlo sa pinakamalalaking mangungutang sa buong Asya.

Ang pagkabangkarote ng ekonomya ay makikita hindi lamang sa laki ng utang kundi maging sa laki ng depisit sa badyet. Ang depisit sa badyet ay inaasahang papalo sa P200 bilyon sa taong ito.

Nananatiling pyudal ang kanayunan kung saan monopolisado ng uring panginoong maylupa ang pag-aari sa malalawak na lupain. Walang lupa ang pinakamalaking mayorya ng mga magsasaka kaya nakikisama at nagbabayad ng mataas na upa sa lupa, at dumaranas ng iba’t ibang anyo ng pyudal at

Ang ugat ng kahirapan ng mamayang Pilipino at ng krisis sa pulitikang bumabayo sa lipunan ay ang pangingibabaw sa bansa ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo.

Lalong nagkawindang-windang ang ekonomya nang ipatupad mula dekadang 1980 ang patakarang imperyalista ng globalisasyon ng "malayang pamilihan". Pinapatay ng liberalisasyon ang lokal na industriya (ang manupaktura) at ang lokal na produksyong agrikultural dahil sa pagbaha ng imported na mga produktong mas mura kaysa sa gawa o ani sa Pilipinas.

malapyudal na pagsasamantala. Lumolobo ang bilang ng mga manggagawang bukid, kabilang ang mga magsasaka ng nasa bingit ng ganap na pagkabusabos dahil wala nang malipatan sa kanayunan at mabuksang bagong taniman mula nang masaid ang lupaing prontra noon pang papatapos ang

aabot sa 50% ng lakas paggawa. Kahit pa kunin ang datos ng gubyrno, ang Pilipinas pa rin ang may pinakamataas na tantos ng kawalang hanapbuhay sa buong Asya. Ang sahod ng karaniwang manggagawa sa Maynila ay P280 (P228.50 sa Bulacan; P224.50 sa Pampanga, Tarlac, Bataan at Zambales; P221 sa Nueva Ecija), malayung-malayo sa P545.73 na arawang pangangailangan ng isang pamilyang may anim na myembro.

Samantala'y lalong nalugmok sa kahirapan ang masang magsasaka sa pagliit pa ng kita dala ng pagbagsak ng presyo ng kanilang mga produkto.

Tinataya ng IBON na aabot sa 88 % ng populasyon ang maralita batay sa mga panukat sa disenteng pamumuhay. Sa ulat ng UN ukol sa Human Development Index para sa 2003, ipinakitang ang Pilipinas ay isa sa 54 na bayang mas mahirap ngayon kaysa noong 1990. Sa kalidad ng buhay (*quality of life*), mula sa ranggong ika-77 ay bumagsak ito sa ika-85. Dito ay sinusukat ang kalidad ng kita, kalusugan, edukasyon at partisipasyon sa pulitika.

Lalong hindi makapagpaaral ang masa. Noong 2002, 39 % ng 3.5 milyong bata na dapat ay nasa paaralan ang hindi nakapagpatala.

Sisingap-singap ang petiburgesya na nahihirapang pagkasyahin ang maliit na kita sa harap ng papataas na presyo ng mga bilihin at gastos sa edukasyon at medikal. Maraming propesyunal ang napipilitang mangibang bansa at pumasok na katulong o tumanggap ng trabahong malayo sa pinag-aralan para lamang magkatrabaho at matustusan ang pangangailangan ng pamilya.

Aabot na ngayon sa 10 milyon ang mga manggagawa at migrante sa ibang bansa dahil sa kawalang hanapbuhay at kawalan ng pagkakakitaan sa Pilipinas. Araw-araw, 3,000 Pilipino ang nasa mga paliparan para lisanin ang bansa at maghanap ng mas mabuting buhay.

Walang kalaban-laban ang gitnang burgesya sa harap ng dagsa ng mga imported na produkto. Matindi silang tinamaan mula pa noong krisis ng 1997. Hindi sila makabayad ng utang sa mga bangko at nababangkarote ang kanilang negosyo. Kapansin-pansin ang muling paglitaw at pag-aktibo ng kanilang mga organisasyon at ang maingay na pagtutol nila sa mga patakarang ekonomya ng reaksyunaryong gubyrno.

Sa paglala ng krisis, lalong lumiit ang palayok na kinukurakutan ng mga reaksyunaryo. Kaya mas madaling mabulgar at sumabog sa publiko ang mga kaso ng korapsyon. Ang jueteng na dating ipinaubaya ng Malacanang sa mas mabababang burukrata ay

dekadang 1960, at wala namang mapasukang pabrika sa syudad dala ng kawalang industriyalisasyon. Marami sa kanila ang lumilikas sa syudad, namumuhay bilang maralitang lunsod at sa kalakhan ay nagiging mala-proletaryado o lumpen.

Sa halip na lumago, ang anumang matatawag na industriya sa bansa ay bumagsak pa (nagde-industriyalisa ang Pilipinas). Noong 1960, 15.4% ng lakas paggawa ang nasa sektor ng industriya. Naging 15 % na lamang ito noong 1990. Sa loob ng sektor ng industriya, ang parte (share) ng manupaktura ay bumagsak mula 12.1% noong 1960 patungong 9.7% na lamang noong 1990. Masahol pa, walumpung porsyento (80%) ng higit 76,000 empresa sa buong bansa ang nag-eempleyo lamang ng isa hanggang siyam na manggagawa. Isang porsyento lamang ang nag-eempleyo ng 200 manggagawa o higit pa.

Lalong nagkawindang-windang ang ekonomya nang ipatupad mula dekadang 1980 ang patakarang imperyalista ng globalisasyon ng "malayang pamilihan". Pinapatay ng liberalisasyon ang lokal na industriya (ang manupaktura) at ang lokal na produksyong agrikultural dahil sa pagbaha ng imported na mga produktong mas mura kaysa sa gawa o ani sa Pilipinas.

Pinakamalakas ang hagupit ng liberalisasyon sa masang anakpawis ng mga manggagawa at magsasaka. Sa pagkabangkarote ng mga negosyo ay nawawalan ng trabaho ang mga manggagawa o napipilitang tumanggap ng napakaliit na sahod. Aminado ang gubyrno sa 12.2 % na tantos ng kawalang hanapbuhay, bagamat ito, sa totoo, ay

kinokopo na rin nito. Korap at bulok ang lahat ng sangay ng gubyrno: ehekutibo man, lehislatibo o hudisyal. Korap at bulok ang reaksyunaryong militar, laluna ang pinakamatataas na upisyal nito.

Dahil nasa poder, ang pangkating Macapagal Arroyo ang pinakakorap at pinakamalaki ang kurakot. Nariyan ang *money laundering* ni Miguel Arroyo alias Jose Pidal, ang pag-aari ng hindi deklaradong mga *real estate* sa US, pagtanggap ng lagay mula sa Impsa, pagtanggap ng lagay sa jueteng, ismagling ng bigas, paggamit ng pondo ng PCSO, sobrang pagpipresyo sa Diosdado Macapagal Avenue, at ang kaparte sa korapsyon sa BIR, GSIS, DPWH, DEC at iba pang ahensya ng gubyrno. Litaw ang maluhong paggastos at pangungurakot ng Supreme Court sa pangunguna ni Davide. Hindi na kailangang baybayin pa ang korapsyon ng mga bwaya sa Kongreso. Sa AFP, walang natira sa pondo para sa mga nagreretiro, maramihang ibinibenta ang baril at bala at daan-daang libong piso ang kunwang ibinibili ng lohistika pero dumidiretso sa bulsa ng matataas na upisyal.

Likas sa lipunang malapyudal at malakolonyal ang korapsyon. Ginagamit ng mga reaksyunaryo ang posisyon sa gubyrno para pangalagaan ang interes ekonomiko at lalong magpayaman. Ang burukratang kapitalismo ay isang saligang suliranin ng mamamayang Pilipino.

Ang krisis sa ekonomya ay lumilikha ng krisis sa pulitika. Ang krisis sa pulitika ay lalo namang nagpapalala sa krisis sa ekonomya. Ito ang diyalektikal na relasyon ng dalawa. Sinakyan ng mga alipures ni Eduardo Cojuangco ang korapsyon sa Supreme Court at itinulak ang *impeachment* kay Davide. Nag-aaway ang Senado sa imbestigasyon sa *money laundering* ni Miguel Arroyo. Naganap ang protesta ng mga batang upisyal at mga sundalo ng AFP sa Oakwood. Rumaragasa sa buong bansa ang kilusang masa at mga pakikibakang masa. Sumusulong ang armadong rebolusyon ng BHB at rebolusyonaryong mamamayan sa pamumuno ng Partido.

Sa insidente sa Oakwood, lalong nalantad ang kabulukan ng rehimeng Macapagal

Arroyo. Sarili na niyang mga sundalo ang nagbulgar sa katiwalian at nagtangkang patalsikin siya sa pwesto. Ibinulgar ng grupong Magdalo na ang AFP ang nagpakana sa mga pagpapasabog at pagpatay sa Mindanao para makakuha ng ayuda mula sa US at bigyan katwiran ang pananatili roon ng mga tropang Amerikano. Ibinulgar nila ang planong pagdedeklara ng batas militar ng rehimeng Macapagal Arroyo.

May mga lehitimong hinaing para sa sahod, pabahay at mga benipisyo, at promosyon ang mga batang upisyal at *rank and file* ng militar na maaaring maging batayan sa pagbubuo sa kanilang hanay ng kilusang progresibo, maka-mamamayan at demokratiko. Dapat maglunsad ng edukasyon at propaganda sa hanay nila ukol sa linya ng bagong demokratikong rebolusyon, magbuo ng lihim na mga pambansa demokratikong grupo at organisasyon at himukin silang magsilbi sa mamamayan sa halip na sa mga reaksyunaryo.

Sadyang malalim ang bitak o pagkakahati ng reaksyunaryong militar. Bukod sa grupong Magdalo ay mayroon na namang bagong grupong anti-Macapagal Arroyo na tinatawag ang sarili bilang Patriotic Filipino Soldiers – AFP at nananawagang magbitiw si Macapagal Arroyo sa pwesto.

Tuluy-tuloy na pinatutunayan ni Macapagal Arroyo ang pagkapapet nito sa imperyalismong US. Sa 17 kasunduan sa US na kanyang pinirmahan sa mga pagbisita sa ibang bansa ay kabilang ang pagpipinansya sa pagbebenta at eksport ng mga produktong agrikultural ng US sa Pilipinas at

karagdagan pang “balikatan exercises”. Pinabilis ni Macapagal ang pribatisasyon ng NAPOCOR at ang liberalisasyon ng sektor sa enerhiya. Pumirma ng baylateral na kasunduan sa kalakalan sa US. Pinayagan nito ang pag-iral ng AGILE (Accelerated Growth Investment and Liberalization with Equity) na nagpahintulot sa mga eksperto at teknokratang Amerikano at pro-US na pasukin ang lahat ng sangay ng gubyrno at impluwensyahan ang susing mga patakaran at ipapasang mga batas. Itinakda din ni Arroyo na gamitin ang Ingles bilang lenggwahe sa pagtuturo.

Largado ang pinagsanib na mga pagsasanay ng mga sundalong Amerikano at Pilipino. Ginawang malaking base militar ng US ang buong bayan. Ipinasa ang MLSA (Mutual Logistics Support Agreement) at balak baguhin ang reaksyunaryong Konstitusyong 1997 para bigyan daan ang higit na pandarambong ng imperyalismong US.

Buong-buong sumuporta si Macapagal kay Bush sa “gera laban sa terorismo” at sa gerang agresyon sa Iraq. Nagpadala pa ng mga sundalong Pilipino sa Iraq para maging bahagi ng pwersang okupasyon doon. Nagkandarapa si Macapagal sa pagsalubong sa among si Bush noong Oktubre at nakiliti nang ipahiwatig ni Bush ang pagpabor sa kanya bilang pangunahing kabayo ng US sa 2004.

Ang gantimpala ng US sa pagkatuta ni Macapagal Arroyo ay malaking ayudang ekonomiko at militar na aabot ng bilyong dolyar. Kabilang dito ang USD357 milyong pakete para sa ayudang militar at USD 126 milyon para sa pagsasanay at mga kagamitang militar gaya ng 30 Huey helikopter. Para isuko ng MILF ang armas ay naglaan ang US ng USD 32.8 milyon para sa “re-integrasyon” ng MILF.

Habang tumitindi ang krisis at paglaban ng mamamayan ay tumitindi ang pasismo ng estado. Minimilitarisa ang kanayunan at tuluy-tuloy ang mga operasyong militar. Tinatakot, binubugbog, ikinukulong at pinapatay ang mga magsasaka. Pinapatay maging ang ligal na mga personahe ng demokratikong kilusan. Reaksyunaryong militar ang inihaharap sa mga nag-uunyon at nagwewelang manggagawa. Kabi-kabila ang tsekpoynt. Pilit iniraratsada ang National ID system.

Matindi ang pagkakahiwalay ng pangkating Macapagal Arroyo at hindi na makababalik sa pwesto sa eleksiyong 2004 liban kung mandaraya. Pero mahihirapang mandaya si Arroyo sa harap ng popularidad ni Fernando Poe, Jr. na kalaban niya sa pagkapresidente. Kung mandaraya, umpisa pa lamang ng bagong panunungkulan ay yayanigin na si Arroyo ng kilusang masa at ng mga protesta at kudeta pa nga ng ilang paksyon ng AFP. Hindi basta papayag na maagrabyado ang mga reaksyunaryong anti-Macapagal Arroyo.

Sinumang papalit kay Macapagal Arroyo ay magmamana ng katakut-takot na problema ng

naghaharing sistema. Makabubuting sinuman ang maupo sa pwesto ay maging bukas sa pakikipag-usap pangkapayapaan sa NDFP para mapag-aralan ang ugat ng mga suliranin ng lipunan at ang mga solusyon dito.

Sumusulong ang rebolusyon sa buong bansa at sa Gitnang Luzon

Hawak ang mga aral ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, patuloy na pinalalakas ng Partido ang sarili sa ideolohiya, pulitika at organisasyon, gayundin ang Bagong Hukbong Bayan at ang nagkakaisang prente. Ang Partido ang pampulitikang partido ng uring manggagawa na siyang namumuno sa hukbong bayan at sa nagkakaisang prente.

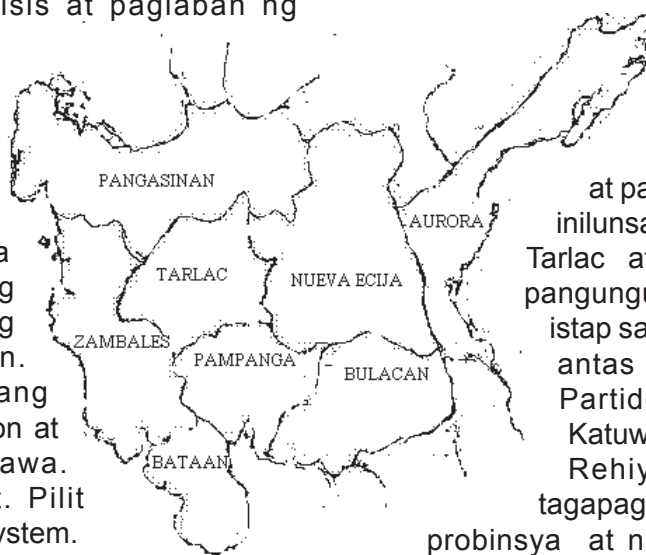
Marxismo-Leninismo-Maoismo ang linya sa ideolohiya ng Partido. Ang pagbubuo sa ideolohiya alinsunod sa teoryang ito ang pinakamahalagang tungkulin sa pagbubuo ng Partido. Sa edukasyon sa teorya ng M-L-M, patuloy na ipinatutupad sa rehiyon ang Batayang Kurso at ang Intermedyang Kurso ng Partido. Ang pinakamalaking mayorya ng mga

pwersang pultaym sa kanayunan at lunsod ay napagtapos na ng IKP. Sa taong ito ay napagtapos ang may 130 kasaping pultaym

at partaym sa mga pag-aaral na inilunsad sa Aurora, Nueva Ecija, Tarlac at Bulacan at sa urban sa pangunguna ng KR at panrehiyong istap sa nagkakaisang prente. Nasa antas na ng lokal na sangay ng Partido ang pagpapatupad nito. Katuwang na ngayon ng Komiteng Rehiyon ang komiteng tagapagpaganap ng mga komiteng

probinsya at namumunong mga kadre sa panrehiyong mga organong istap sa pagpapatupad ng IKP. Naghahanda ang Komiteng Rehiyon at mga komiteng probinsya sa pag-aaral ng Abanteng Kurso ng Partido.

Nagsisikap ang mga kadre at kasapi ng Partido na isabuhay ang wastong istilo ng pag-aaral na nagsasanib ng teorya sa praktika. Nagsasagawa ng mga pagsisiyasat sa iba’t ibang antas para mailapat ang pangkalahatang linya ng Partido at maging tuntungan sa pagmumulat, pagpapakilos at pag-oorganisa sa masa sa partikular na mga lugar. Bawat pakikibakang masa at bawat programahan ay masusing tinatasa para matukoy ang mga kalakasan

at kahinaan. Sa batayan ng mga pagtatasa ay gumagawa ng pagpuna at pagpuna sa sarili.

Mabilis na ipinalalaganap ang mga paglilinaw at patakarang pinagtibay ng KTKS ukol sa mga gawain sa edukasyon at organisasyon ng Partido, gawaing masa sa kanayunan, pagpapasaklaw sa rebolusyonaryong kilusang manggagawa, gawaing elektoral at paninindigan sa iba't ibang mayor na usapin sa lipunan.

Ang pag-aaral sa **Ang Bayan** ay nakasanayan na ng mga kasapi ng Partido, Pulang mandirigma at mga kasapi ng mga organisasyong masa. Nalulugod ang mga kasama at ang masa sa mas madalas at regular na paglabas ng AB. Inaabangan nila ang paglabas nito. Aabot sa 7,000 ang kopya ng bawat isyu ng AB na inililimbag at ipinamamahagi.

Malaking tulong din ang maagap na mga pahayag at paglilinaw ni Ka. Roger Rosal ng Kawanihan sa Impormasyong Publiko ng Partido. Sa antas ng rehiyon, may katugong mga paglilinaw ukol sa mga usaping panrehiyon sina Kasamang Salud Rojas, Public Information Officer ng Partido, at Kasamang Jose Agtalon, tagapagsalita ng Josefino Corpuz Command sa Gitnang Luzon.

Bagamat hindi kasing regular ng Ang Bayan, pinapaksa naman ng **Himagsik** ang mga isyu at pakikibakang masa sa rehiyon. Nailabas sa taong ito ang tatlong regular na isyu at isang ispesyal na isyu ng Himagsik. Inililimbag ang 13,000 kopya kada isyu.

Naisalin sa Pilipino ang pinakahuling mga sulatin ni Kasamang Jose Maria Sison ukol sa imperyalismo at ang akda ukol sa gawaing pampulitika sa loob ng Pulang Hukbo sa Tsina na pumapaksa sa mga tungkulin ng mga upisyal pampulitika ng hukbong bayan.

Tuluy-tuloy ang pagtatayo ng lokal na mga sangay ng Partido. Unti-unting nakakawala sa nakasanayang napakaliliit na sangay (mayroon lamang tatlo hanggang limang kasapi), kahit may batayan para sa pagbubuo ng mas malalaki.

Sumusulong ang armadong rebolusyon sa mga bulubunduking lugar at maging sa kapatagan ng rehiyon. Hindi sagabal ang kawalan ng bundok at sukal sa ibang erya para makairal ang hukbo. Hindi sagabal ang kalapitan ng Maynila, ang sentro ng reaksyon. Tulad ng isda sa tubig, ang masa ang malawak na dagat na nilalanguyan ng BHB.

Ang Bagong Hukbong Bayan ay nasa ilalim ng absolutong pamumuno ng Partido. Ang linya sa ideolohiya: Marxismo-Leninismo-Maoismo, linya sa pulitika: demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan na may sosyalistang perspektiba, at linya sa organisasyon: ang demokratikong sentralismo ng Partido ang siya ring linyang dala-dala ng Bagong Hukbong Bayan. Bawat Pulang mandirigma, kahit hindi pa kasapi ng Partido ay inaarmasan ng M-L-M. Bahagi ng Batayang Pagsasanay Pulitiko-Militar ng hukbo ang BKP. Bahagi naman ng Batayang Kursong Opisyal ang IKP.

Nagtatamo na ng tagumpay ang Partido at hukbo sa pangingibabaw sa konserbatismong militar. Alinsunod sa linya ng pagsusulong ng pakikidigmang gerilya nang may papalalim at papalawak na baseng masa ay naisulong ang mga taktikal na opensiba (TO). Ilan dito ay ang sumusunod :

- Kontra-opensiba sa loob ng dependensibang labanan sa Angat, Bulacan. Marso 29, 2003. Patay ang 5 pulis kabilang ang *deputy commander* ng 305th PMG sa Bulacan at 2 sundalo ng Philippine Army. Sugatan ang *commander* ng PMG, ang *station commander* ng PNP Angat at marami pang pulis at mga sundalo ng 56IB. Klining ang 6 M-16 at 1 .45 pistol.
- Reyd sa detasment ng PNP sa Arayat, Pampanga. Abril 11, 2003. Patay ang 1 pulis at 1 Cafgu. Klining ang 1 M-14 at 1 M-16.
- Kumpiskasyon ng baril ng mga *security guard* ng isang *sugar central* sa Porac, Pampanga na nagmamatigas sa pagbabayad ng rebolusyonaryong buwis. Abril, 2003. Klining ang 5 *shot gun*.
- Kumpiskasyon ng baril ng mga badigard ni Gov. Vic Magsaysay ng

Zambales. May 23, 2003. Klining ang 1 M-60, 1 M203, 2 M-14, 2 *baby armalite*, 3 9mm at mga kagamitan sa komunikasyon. Walang putok.

- Ambus sa bandidong RHB sa Malusac, Sasmuan, saklaw ng larangang kostal ng Bulacan. Hunyo 2003. Patay ang 4 na RHB, klining ang 1 M-14.
- Kumpiskasyon sa isang *police outpost* sa Dingalan, Aurora. Oktubre 3, 2003. Klining ang 1 M-16.
- Reyd sa isang detatsment ng PNP sa Lubigan, San Jose, Tarlac. Oktubre 27, 2003. Klining ang 1 M-14, 1 M-16, 1 9mm at 1 38.
- Reyd sa detatsment ng PNP Maritime Group sa Hagonoy, Bulacan. Oktubre 30, 2003. Patay ang 4 sa PNP, klining ang 1 M203 at 6 M-16.
- Reyd sa mga katiwala at badigard ng isang masangil na panginoong maylupa sa Masinloc, Zambales. Nobyembre 26, 2003. Klining ang 2 HPR.

Sa mga espesyal na operasyon ng BHB ay matagumpay na pinarusahan sina Wilfredo Lucero alias Silpan, isang ahente ng ISAFP sa Cabanatuan City noong Setyembre 2003; isang kapitan ng MICO sa Dingalan, Aurora at isa pang upisyal ng PNP sa Olongapo City, Zambales.

Inilunsad ang dalawang lakas-kumpanyang ambus na may parsyal na tagumpay: sa Aglao, Macarang, San Marcelino, Zambales noong Hunyo 17, 2003 at sa Kapintalan, Caranglan, Nueva Ecija kung saan napatay ang maraming kaaway subalit hindi nakaklining ng mga armas.

Laban sa umaatakeng kaaway ay matagumpay na nakapagsagawa ng kontra-atake ang mga yunit ng BHB sa Sitio Palis, Maguisguis, Botolan, Zambales noong Pebrero 1, 2003 kung saan mahigit sa 10 ang napatay na kaaway; sa Angat, Bulacan noong Marso, 29, 2003 kung

saan nakapatay ng 7 kaaway; sa Buag, Site, San Marcelino, Zambales noong Marso 31, 2003 kung saan napatay ang 4 na SAF; sa Sasmuan, Pampanga sa larangang kostal ng Bulacan noong Hulyo 4, 2003 kung saan napatay ang 2 kaaway; at sa Maguisguis, Botolan, Zambales noong Hulyo 5, 2003 kung saan napatay ang 5 matataas na upisyal ng PNP kabilang ang *station commander* ng Iba.

Sa Zambales, mahigit 60 ang namatay na kaaway sa buong taon sa nailunsad na mga TO ng mga kasama at kontra-atake sa mga kaaway.

Bilang suporta sa mga nadedependensibang kasama sa Bulacan, dalawang beses na nangharas ang mga kasama sa Pampanga: sa San Jose Matulid, Mexico, Pampanga noong Marso kung saan napatay ang 5 kaaway, at sa Babo Pangulo, Porac, Pampanga noong Oktubre kung saan napatay naman ang 2 kaaway.

Ipinakita ng mga taktikal na opensiba, kontra-atake at suportahang ito ang mataas na diwang palaban at kahandaan sa sakripisyo ng BHB, at ang pag-unlad sa mga taktikang gerilya nito. Ipinakita rin ang bentahe ng pormasyong platoon sa opensiba at dependensiba. Desidido ang BHB sa rehiyon na ipatupad ang panawagan ng Partido ng pagpapagiting ng mga taktikal na opensiba: paglulunsad ng TO ng minsan man lamang sa 3 buwan ng mga Sentro de Gravidad (YG platoon) at minsan man lamang sa 4 na buwan ng mga SYP platoon. Mahigpit na tangan ng hukbong bayan ang prinsipyong ang nilalaman ng estratehikong dependensiba ng digmang bayan ay mga taktikal na opensiba. Kinikilala nilang susi ang partisipasyon at suporta ng masa para sa matagumpay na paglulunsad ng mga TO at pagbigong sa kaaway sa mga pagtatangkang durugin ang Pulang hukbo.

Alinsunod sa direktiba ng KTKS, isinagawa ang pagsasaayos sa organisasyon at pamatnugutan ng hukbo sa antas ng rehiyon, mga probinsya at larangang gerilya. Signipikante ito dahil natututukan ang pag-aaral ng kabuuang sitwasyong militar, ang pagpapalano at pagpapatupad ng mga taktikal na

Ipinakita ng mga taktikal na opensiba, kontra-atake at suportahang ito ang mataas na diwang palaban at kahandaan sa sakripisyo ng BHB, at ang pag-unlad sa mga taktikang gerilya nito.

opensiba at iba pang aksyong militar at masusing napag-aaralan ang mga labanan, opensiba man o dependensiba, para hugutan ng mga aral. Gumawa ng dagdag pang paglilinaw ang panrehiyong pamatnugutan ng BHB ukol sa pormasyong platoon.

Sa pamamagitan ng mga pagsasanay pulitiko-militar ng mga Pulang mandirigma sa batayang antas at sa kursong upisyal ng mga kadreng militar ay pinalalalim ang pagsapol sa mga prinsipyo ng pakikidigmang gerilya ayon sa turo ni Mao Zedong. Mga kongkretong kaso ng opensiba at depensiba ang pinag-aaralan dito.

Naglunsad din ang mga istap sa medikal ng hukbo ng antas-antas na pagsasanay. Tumutulong sila sa pagsasanay ng mga aktibistang pangkalusugan sa mga baryo. Isa-isang pinupuntahan ng istap medikal ang mga larangang gerilya para bakunahan sa anti-tetanus at iba pang sakit ang mga Pulang mandirigma.

Sa pagbubuo ng baseng masa, may malaking pagsisikap para itayo ang mga ganap na samahang masa at ang mga komiteng pang-organisa mula sa dating sa kalakhan ay mga grupong pang-organisa lamang ang itinatayo. May mulat ding pagsisikap na tamuhin ang balanseng may isang baryong kinokonsolida sa bawat tatlong pinagpapalawakan. Halos lahat ng larangang gerilya ay mayroon nang karanasan sa pagtatayo ng mga ganap na samahang masa. Gayunman, sa kalahatan ay malakas pa rin ang konserbatismo sa gawaing masa. Kita ito sa mabagal na pag-oorganisa at madalang, paputa-putaking mga pakikibakang anti-pyudal.

Malaki pa ang kailangang pagsisikap para maisulong ang rebolusyong agraryo o ang minimum na programa sa reporma sa lupa sa lahat ng larangang gerilya. Maraming larangang gerilya ang hindi pa masigla ang pagsusulong ng minimum na programa sa reporma sa lupa bagamat napakaraming anyo ng pagsasamantalang pyudal at malapyudal na dinaranas ng mga magsasaka. Sa loob ng taong ito ay naisulong sa Bulacan ang laban ng mga magsasaka para sa mas mababang pasahe ng sitaw; naigiit ng mga mag-aasin sa propitaryo ang pagbubukas ng kanilang asinan; at naigiit na makapangapa ang mga mangangapa (dating mga maralitang mangingisda at maralitang magsasaka na dahil sa pangangamkam ng ilog at dagat ng mga propitaryo o dahil sa proyekto ng gubyrno ay nawalan ng pangingisdaan o masasaka kaya napipilitang manimot sa palaisdaan matapos anihan ito). Isinulong sa Aurora ang pagpapataas ng sahod ng mga manggagawang bukid at ang pagpupusisyon sa mga lupaing tiwangwang; at sa

Nueva Ecija ang paglaban sa usura at pagpapataas ng sahod ng mga manggagawang bukid. Sa Pampanga naman, tuluy-tuloy na lumalahok ang paparaming bilang ng mga magsasaka sa pakikibaka laban sa pagpapalayas sa kanilang sinasaka para sa pagpapalit-gamit ng lupa (*land use conversion* o LUC) at sa pagtatangka ng mga panginoong maylupa na bawiin ang lupaing naipagtagumpay ng kanilang paglaban (kabilang dito ang naging laban sa may-ari at *developer* ng The Lakeshore, isang primera klaseng

subdibisyon); ang laban sa walang habas na pagku-*quarry* at para sa preserbasyon ng tubig; gayundin ang rehabilitasyon ng lupang nalahar para muling masaka.

Tampok na malaking laban ang isinusulong ng mga magsasaka at manggagawang bukid sa Hacienda Luisita sa Tarlac para sa lupa at laban sa pagpapalayas. Itinatakwil ng

masa ang huwad na reporma sa lupa sa anyo ng *stock distribution scheme* na ipinanlililang ng mga Cojuangco. Libu-libong magsasaka ang nagboykot sa pakanang basbasan sa pamamagitan ng manipuladong eleksyon ang mga ahente ng mga Cojuangco. Umabot ang protesta ng mga magsasaka at manggagawang bukid sa punong upisina ng Department of Agrarian Reform sa Maynila. Isinusulong nila ang iba't ibang anyo ng ligal at iligal na pakikibaka para makakuha ng mga pakinabang at labanan ang mga panggigipit ng mga Cojuangco at ng reaksyunaryong militar. Batid nila na ang kanilang suliranin sa lupa ay malulutas lamang sa pamamagitan ng pagsusulong ng armadong pakikibaka at sa ganap na pagtatagumpay ng bagong demokratikong rebolusyon. Kailanman ay hindi kusang isusuko ng mga Cojuangco ang pag-aari sa mga lupain at ang kapangyarihan nila sa pulitika. Ang mga anak ng masang magsasaka at manggagawang bukid sa Hacienda Luisita ay dapat himuking maramihang sumampa sa Bagong Hukbong Bayan.

Lalong sumigla ang ligal na demokratikong kilusang masa sa mga sentrong bayan at lunsod. Sa pagsusulong ng matagalang digmang bayan, ito ay sekundaryo sa armadong pakikibaka na siyang pangunahing anyo ng pakikibaka. Pinakamahalaga sa lahat ng anyo ng ligal na pakikibaka ang pagsusulong ng kilusang masa. Ito ang pagpupukaw, pag-

oorganisa at pagpapakilos ng masa sa mga pabrika, komunidad, eskwelahan at upisina ng gubyrerno. Ang kilusang masa ang nagluluwal ng maraming manggagawa at kabataan estudyante na sasanib sa hukbong bayan. Ito ang maramihang nagpapakilos sa masang manggagawa, sa maralitang lunsod, sa kabataang estudyante, sa mga titser, sa mga empleyado ng gubyrerno at iba pang propesyunal. Sa batayan ng pamumuno ng proletaryado at saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka na pangunahing nabubuo sa kanayunan sa pamamagitan ng gawaing masa doon at ng armadong pakikibaka, mas naaakit sa rebolusyon ang petiburgesyang lunsod at ang pambansang burgesy. Naitatayo ang pambansang nakakaisang prente.

Sa pangunguna ng ligal na pambansa demokratikong sentro sa rehiyon, hinarap ng mga probinsya at mga sektor ang mga isyu ng pagtaas ng langis at gasolina, mataas na singil sa kuryente, isyu ng matagalan at makatarungang kapayapaan, pagbabago sa GRP konstitusyon at pagpapataalsik sa inutil, pasista, korap at papet na rehimeng Macapagal-Arroyo.

Isinulong ang anti-imperyalistang kilusang masa.

Tinutulan ang Visiting Forces Agreement (VFA) at ang pinagsanib na pagsasanay ng mga tropang Amerikano at Pilipino sa ilalim nito, ang MLSA at ang gerang agresyon ng US sa Iraq. Lumundo ang mga anti-imperyalistang pagkilos sa malaking demonstrasyon sa Clark na nagprotesta sa pagdalaw sa bansa ng numero unong terorista sa daigdig, si George Bush.

Patuloy na lumalawak ang nasasaklaw ng rebolusyonaryong kilusang manggagawa. Inaabot ng pag-oorganisa ang pinakamalalaking konsentrasyon ng mga manggagawa sa rehiyon, liban sa isa. Masigla ang pagsusulong ng lokal na mga pakikibakang masa sa mga pabrika ukol sa sahod, kontraktwalisasyon, karapatang mag-union, CBA at iba pa. Papalaki ang bilang ng napapasampa sa hukbong bayan sa kanayunan kung saan ang pinakamaraming napasampa ay iniambag ng istap na umaasikaso sa panrehiyong antas. Mula noong 1992 ay may mga rebolusyonaryong martir na nagmula na sa hanay ng mga manggagawa. Noong Agosto 2003 ay idinaos ang panrehiyong pulong kumperensyal sa kilusang manggagawa kung saan nagtasa ng obhetibo at

suhetibong kalagayan ng kilusang manggagawa, nag-aral ng matatagumpay na laban sa batayang antas para pumulot ng aral at muling naghanay ng mga tungkulin. Patuloy ang pagsisikap na ipatupad ang patakarang kada anim na buwan ay magpasampa sa hukbo ng isa man lamang ang bawat lokal na sangay at ang rebolusyonaryong unyon.

Isinulong ng hayag na kilusang magsasaka ang pakikibaka para sa mas mataas na presyo ng palay, pagtutol sa imperyalistang patakarang ng liberalisasyon, oposisyon sa LUC at kaakibat na pagpapalayas sa mga magsasaka sa mga tirahan at bukid, at paglaban sa militarisasyon. Sa pamamagitan ng gawaing edukasyon at angkop na mga hakbanging pang-organisasyon, patuloy na pinalalakas ang organisasyong ligal ng mga magbubukid at mga katutubo.

Itinatambol ng hayag na kilusang magsasaka ang mga pagsasamantalang pyudal at malapyudal sa mga magsasaka sa kanayunan at ang kanilang mga pakikibaka laban dito.

Matagumpay na ipinaglaban ng mga empleyado sa gubyrerno sa Pampanga at Aurora, gayundin ang daan-daang guro sa mga pampublikong paaralan sa

Tarlac, ang isyu ng bonus at mga benipisyo. Mulat na dapat gawin ang pagpapalawak sa mga guro at kawani ng iba pang ahensya ng gubyrerno.

Sa Tarlac, naging tuluy-tuloy at malawakan ang paglaban sa demolisyon at pagpapalayas sa masa sa mga komunidad. Nilaban ng mga tindera sa palengke ang mga panggigipit ng lokal na gubyrerno. Sunud-sunod ang naging pakikibaka para igiit ang pamumuno ng mga progresibong pwersa sa unyon at ipaglaban ang kagalingan at karapatan ng mga manggagawa. Binansagan ng kaaway na “*strike capital*” ng Luzon ang Tarlac.

Sa kalahatan, masiglang naisulong sa urban ang lokal na mga pakikibaka sa batayang antas kaalinsabay ng mga konsentradong pagkilos sa antas probinsya at rehiyon. Ngunit litaw ang suliranin na bagamat relatibong malaki ang napapakilos sa indibidwal na mga pabrika at komunidad batay sa mga isyung lokal ay maliit ang napapakilos sa mga konsentradong aksyong masa sa antas ng probinsya at rehiyon. Kailangang masusing suriin ang usapin ng pagdadala ng linya, kung paano ikinakawing ang

lokal na isyu sa pangkalahatang linya ng DRB, gayundin ang nilalaman at mga pamamaraan ng ahitasyon, propaganda at mobilisasyon.

Determinado ang mga kasama at organisador sa urban na ibayong palakihin at palakasin ang kilusang lihim - ang pagtatayo ng mga sangay at grupo ng Partido at lihim na mga pambansa demokratikong organisasyong masa. Sa pagpapalakas ng kilusang lihim lalong mapasasaklaw ang ligal na kilusang demokratiko, mapararami ang maiaambag sa hukbong bayan at kanayunan, at mapaghahandaan ang pasistang pananalakay ng reaksyunaryong estado sa kalunsuran.

Ipatupad ang 3-taong programa ng Partido at kamtin ang mga target. Itakwil ang konserbatismo .

Pinagtibay ng plenum ng Komite Sentral ng Partido noong 2002 ang 3-taong programa ng Partido mula 2003 hanggang 2005. Batay dito, nagbuo ng programa at naghanay ng mga target ang organisasyon ng Partido sa rehiyon.

Narito ang mga pangunahing layunin ng 3-taong programa :

1) Palawakin at paigtingin ang pakikibakang anti-imperyalista, antipyudal at anti-pasista. Ihiwalay at ibagsak ang rehimeng US-Arroyo. Labanan ang nag-iibayong interbensyong militar ng US at ang terorismo ng estado.

2) Pasaklawin ang mga larangang gerilya sa mayorya ng mga munisipalidad, laluna yaong nasa mga estratehikong bahagi ng kapuluan. Ilatag ang mga rekisito para maabot ang gitnang yugto ng estratehikong dependsiba sa pamamagitan ng higit na pagpapalawak at mas malaking atensyon sa paalun-along konsolidasyon ng bawat munisipalidad. Paigtingin ang pakikidigmang gerilya, palawakin at itaas ang kumpas ng rebolusyong agraryo, at palakasin ang kakayahan sa organisasyon, pulitika, ekonomya depensa at kultura ng baseng masa.

3) Itaguyod ang pamumuno ng Partido sa Bagong Hukbong Bayan at sa armadong rebolusyon. Kabigin ang milyun-milyong mamamayan sa armadong rebolusyon sa pamamagitan ng patakaran at mga taktika ng nagkakaisang prente. Palawakin at palakasin ang relasyon at kooperasyon sa lahat ng posibleng alyado.

4) Palakasin ang Partido sa larangan ng ideolohiya, pulitika at organisasyon. Palaganapin ang Marxismo-Leninismo-Maoismo. Isulong ang bagong demokratikong rebolusyon. Ipatupad ang kampanya sa rekrutment sa Partido nang may layuning magkaroon ng ilang daang libong kasapi ng Partido.

Ang ating mga tungkulin :

1. Itayo ang mga lakas-kumpanyang larangang gerilya. Bawat larangang gerilya na halos katumbas ng isang distritong kongresyunal ay dapat magkaroon ng tatlo hanggang apat na platon, na kabilangan ng isang Sentro de Gravidad o YG platon, at dalawa hanggang tatlong SYP platon. Magtayo ng bagong larangang gerilya kapag umabot na sa lakas-kumpanya ang dati.

2. Paigtingin ang mga taktikal na opensiba.

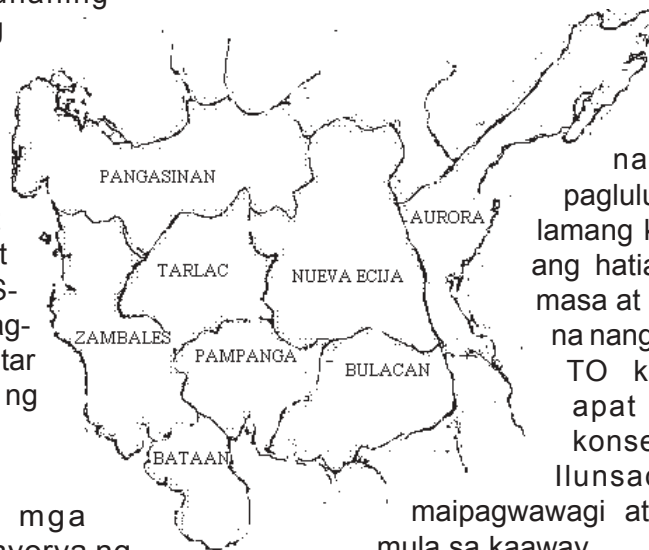
Ipatupad ang hatiang 60-40 (relasyon ng gawaing masa at gawaing militar) ng YG platon na nangangahulugan ng paglulunsad ng TO kahit minsan man lamang kada tatlong buwan. Ipatupad ang hatiang 90-10 (relasyon ng gawaing masa at gawaing militar) ng SYP platon na nangangahulugan ng paglulunsad ng TO kahit minsan man lamang kada apat na buwan. Itakwil ang konserbatismo sa gawaing militar. Ilunsad ang mga TO na tiyak na maipagwawagi at yaong makakakuha ng armas mula sa kaaway.

3. Palakihin at palakasin ang Bagong Hukbong Bayan.

Itayo ang sangay ng Partido sa antas ng platon at ang mga grupo ng Partido sa antas ng iskwad. Isistematisa ang rekrutment laluna sa mga baryong may sangay at mga KP at GSM. Sa loob ng isang taon ay doblehin ang bilang ng hukbo. Ilunsad ang BPPM at BKO at ang mga pag-aaral sa BKP at IKP.

Magpakabihasa sa mga taktika ng platon sa opensiba at dependsiba.

Lutasin ang problema sa babaan sa pamamagitan ng pagtitiyak ng mahusay na hatian ng gawain,

paniniguro na lahat ng mandirigma ay may malinaw na gawain sa araw-araw, may edukasyon sa ideolohiya at pulitika at maalam sa mga usaping panlipunan. Ipatupad ang demokrasya sa larangan ng pulitika, ekonomya at militar. Tiyaking nauunawaan ng lahat ng mga mandirigma ang mga gawain sa pulitika at militar sa pana-panahon at ang inaabot na pagsulong ng mga ito. Pahusayin ang gawain ng instruktur pampulitika ng platun at ng giyang pampulitika ng mga iskward.

Maramihang itayo ang mga yunit ng milisyang bayan at yunit pananggol sa sarili sa mga baryong may sangay, KP at GSM.

4. Patatagin at palawakin ang baseng masa.

Habulin ang 30-40 porsyentong paglaki kada taon.

Isulong ang minimum na programa sa reporma sa lupa. Ilunsad ang mga pakikibakang antipyudal sa panahon ng taniman, anihaan o naaayon sa proseso at kumpas ng produksyon.

Itayo ang mga ganap na samahang masa ng mga magsasaka, kababaihan at kabataan. Sa loob ng isang taon, ang mga grupong pang-organisa ay dapat maging mga ganap na samahang masa. Sa loob ng anim na buwan, ang mga komiteng pang-organisa ay dapat maging ganap na samahang masa.

Itayo ang mga komiteng rebolusyonaryo ng baryo saan man may batayan na.

Itayo ng independyenteng iskward o iskward sa loob ng platun ang 20 o higit pang grupong pang-organisa kada buwan.

Kamtin ang 1:3 *ratio* o relasyon ng kinokonsolidang baryo sa ekspansyon baryo.

5. Itayo ang pambansang nagkakaisang prente.

Sa pamumuno ng Partido ay itayo ang saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka sa pamamagitan ng pagbubuo ng baseng masa, pagsusulong ng rebolusyong agraryo at pagrerekrut ng pinakamaraming magsasaka sa hukbong bayan. Sa batayan ng pamumuno ng Partido at saligang alyansa ay kabigin ang petiburgesya. Sa batayan ng alyansa ng mga progresibong pwersa ng mga manggagawa, magsasaka at petiburgesya ay kabigin ang pambansang burgesyia.

Isulong ang malakas na kilusang masa sa hanay ng mga manggagawa, kabataan estudyante, maralitang lunsod, mababang sahod na mga

empleyado ng gubyrno at iba pang propesyunal. Itayo ang mga organisasyon at alyansang maaaring samahan ng pambansang burgesyia.

6. Palakasin ang kilusang lihim sa urban at lalong pasaklawin ang kilusang masa. Planuhin ang konsolidasyon at pagpapalawak. Itakwil ang mga labi ng ekonomismo, repormismo at ligalismo. Itakwil ang konserbatismo.

Palakihin ang ambag na tauhan at materyal na suporta sa kanayunan.

7. Palakasin ang Partido sa ideolohiya, pulitika at organisasyon.

Pagtapusin ng BKP ang 70% man lamang ng masang kasapian ng Partido sa alin mang panahon.

Pagtapusin ng IKP ang lahat ng pultaym na kasapi ng Partido at ang nasa komiteng tagapagpaganap ng mga sangay.

Isunod ang masang kasapian ng sangay at mga grupo ng Partido sa mga organisasyong masa.

Itayo ang mga sangay ng Partido na may kasapiang 15 pataas. Ipatupad ang rekrutment sa Partido alinsunod sa mga patakarang pinagtibay ng KTKS at ng Kalihiman ng Partido.

Palakihin ang Partido nang 35% bawat taon.

Ang 3-taong programa ng Partido ay ating ipinatutupad sa gitna ng matinding krisis ng kapitalismo sa US at sa buong daigdig, at ng naghaharing sistema sa loob ng bansa. May materyal na batayan para matamo ang mga target nito basta't mahigpit lamang nating mahahawakan ang mga tungkulin. Itakwil natin ang konserbatismo sa gawaing militar at sa gawaing masa sa lunsod at nayon. Tupdin ang mga rekisito para abutin ang mas mataas na yugto ng estratehikong depensiba.

Mabuhay ang Partido Komunista ng Pilipinas!

Mabuhay ang Bagong Hukbong Bayan!

Mabuhay ang Marxismo-Leninismo-Maoismo!

Mabuhay ang sambayanang Pilipino at lahat ng mamamayan ng daigdig na lumalaban sa imperyalismo at lahat ng reaksiyon!

Isulong ang demokratikong rebolusyong bayan hanggang sa tagumpay! **H**

